

Met *Wormtroopers* leverde de Gentse cartoonist Lectrr begin dit jaar een eigenwijs stripdebuut af. In het boekje opent hij met veel flair en slechte smaak een frontale aanval op zijn autobiografische collega's.

Dit is een autobiografische strip, dus ik ben hier de ster. Gesnopen?" snauwt de autobiohoofdpersoon Lectrr in *Wormtroopers*. Tevreden blik hij om zich heen: "Goed, waar waren we gebleven?" Lang hoeft Lectrr niet op antwoord te wachten. Juist op dat moment treffen aliens de laatste voorbereidingen om zijn sluitspier open te rammen en de onfortuinlijke autobiograaf anaal binnen te vallen.

Welkom in de wereld van Lectrr - verboden toegang voor fijnbesnaarde zielen. Sinds Steven Degryse (1979) op elfjarige leeftijd de lokale pers van West-Vlaanderen met gags begon te bestoken, heeft hij een gestage stroom vrolijke onzin over de mensheid uitgestort. Na een kort oponthoud in het kunstonderwijs ging Degryse door met het maken van cartoons onder het pseudoniem

Computer Magazine. De website www.lectrr.be laat daarvan een indrukwekkende dwarsdoorsnede zien. Net als de cartoons is ook *Wormtroopers* het produkt van de constante brainstorm die in Lectrr's hoofd woedt. "De strip bestaat uit aan elkaar geschreven grappen en invallen," geeft Lectrr toe. "Eigenlijk heeft *Wormtroopers* helemaal geen scenario. Ik vond het niet nodig om die moeite te doen, omdat die andere autobiostrips dat ook niet hebben." Ook bij de selectie van de grappen zoekt Lectrr allesbehalve de nuance. Naast spitse satire en zelfrelativering geneert hij zich absoluut niet voor platte woordgrappen; evenmin gaat hij het stevigere poep- en pieswerk uit de weg. Als spervuur moeten ze hun werk doen. *Wormtroopers* leest daardoor als een ranzige aflevering van de supermelige *Muppets*-serie *Pigs in space*.

Gregig vertelt Lectrr hoe hij zijn brainstorm op volle sterkte houdt. Hij doet veldwerk in cafés waar veel bejaarden komen.

Terwijl zij hun sorbetjes leeg lepelen, houdt Lectrr zijn oren open voor wat zij elkaar te vertellen hebben. "Dat begint altijd bij het weer en gaat dan verder met dat het vroeger beter was, hoe het is met het meisje van de buurman, enzovoort. Je kunt het zo zien: als ieder mens gedurende zijn leven een hoop informatie verzamelt, zijn bejaarden in feite gigantische, rondlopende informatiedatabanken. En het is niet alleen zo dat zij de wijsheid in pacht hebben, zij hebben ook heel veel onzin in pacht. Het is gewoon een kwestie van afwachten totdat die eruit komt."

Opmerkelijk genoeg verpakt Lectrr zijn subtiele en minder subtiele grappen in *Wormtroopers* in een tijdrovende, verzorgde tekenstijl met veel arceringen.

Als grafische voorbeelden noemt hij Robert Crumb en Jim Woodring, maar ook Joost Swarte en Ever Meulen. "Ik bewonder de evenwichtigheid van hun werk. Zelf heb ik gauw de neiging om mezelf in details te verliezen. In de toekomst wil ik ook complexere, grafisch interessante strips maken. Niet per se humoristisch. Daar werk ik nu al naartoe in mijn schetsboeken."

Maar ja, Lectrr wil eigenlijk bijna alles en dat ook het liefst nu. De snelle cartoons blijven trekken, hij heeft plannen voor een kinderboek, een speciale bijlage bij *Knack Magazine*, een absurde strip over de ridders van de ronde tafel en ook zijn eerste stand-up comedy programma lonkt na de eerste try-outs aan de horizon. Wat het ook wordt, voor Lectrr blijft plezier prioriteit nummer één. "De wereld op zich is tamelijk saai, vind ik. Ik teken cartoons om mensen en mezelf te laten lachen, om die 72 jaar die mij hier op aarde gegund zijn zo plezierig mogelijk door te komen. Want als je het allemaal te serieus doorloopt, wat schiet er dan in feite over? Dan kun je je hele leven hard werken en amper gelachen hebben." Grinnikend: "Terwijl je het ook luchtiger kunt bekijken en zeggen: wat ik heb gedaan was misschien niet echt zinvol, maar ik heb me toch wél lekker geamuseerd."

Toon Dobmen

Lectrr. Vol verbazing zag hij zijn stripmakende generatiegenoten ongeremd hun eigen leven aan het papier toevertrouwen. In hun gevoelige autobio-ontboezemingen zat meer dan één enkele cartoon, vond hij. Ze vormden een dankbare kapstok om het strippubliek nu eens goed onder vuur te nemen. Lectrr kan zich er stevig over opwinden. Autobiostrips zijn volgens hem niet meer dan een excuus om je lezers dood te vervelen met banale zaken die je eigenlijk aan je psychiater moet vertellen. En verveling is wel het laatste wat Lectrr zijn publiek wil aandoen. Vandaar dat hij op de eerste pagina van *Wormtroopers* met satanisch genoegen - SPLUT! - een Maaike Hartjes-lookalike verplettert. Voor persoonlijke ontboezemingen van Lectrr zelf hoeven de lezers van *Wormtroopers* niet bang te zijn. Met zijn darmflora gaat het prima, meer intieme details wil Lectrr niet over zijn privéleven kwijt. "Strips moeten je kunnen losrukken uit je eigen dagelijkse bestaan," vindt hij. "Er zijn zoveel realiteiten en fantasiewerelden te bedenken, waarom zou je dan uitgerekend vertellen over die ene waarin je zelf leeft?"

Lectrr zet zijn verbeelding liever op volle kracht vooruit. Dagelijks borrelen bij hem tientallen bizarre invallen naar boven. Het gros daarvan komt terecht in de cartoons die hij publiceert op de nieuwspagina van Planet.nl en in bladen als *Zone 5300*, *Ink* en

